

Sygn. akt VPz 64/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga

po rozpoznaniu w dniu 31 grudnia 2013 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa L. W. i G. G.

przeciwko (...)Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w L.

o odszkodowanie i wynagrodzenie

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 19 listopada 2013 roku

sygn. akt IV P 485/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie w punkcie II i sprawę w tym zakresie przekazać Sądowi Rejonowemu w Legnicy do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2013r. Sąd Rejonowy w Legnicy na skutek cofnięcia pozwu umorzył postępowanie, nie obciążył powódek kosztami zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej oraz obciążył kosztami sodowymi Skarb Państwa.

Uzasadniając orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego wskazał na art. 102 kpc, charakter sprawy, trudną sytuację materialną powódek, które straciły pracę, są bezrobotne i samotne.

Postanowienie powyższe w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego zaskarżyła zażaleniem strona pozwana, która zarzuciła naruszenie przepisów:

- art. 203 §3 kpc poprzez jego pominięcie i nie umożliwienie pozwanemu zgłoszenia żądania zwrotu od powódek kosztów postępowania I instancyjnego przed wydaniem postanowienia końcowego. W związku z tym w tym momencie z ostrożności procesowej pozwany zgłasza taki wniosek, żądając zasądzenie od obu powódek zwrotu kosztów postępowania po 900 zł za i instancję tytułem reprezentacji,

- art. 98 §1 - 2 w zw. z art. 99 kpc w zw. z §6 pkt 4 i §11 ust 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) poprzez ich pominięcie i nie zasądzenie od powódek na

rzecz pozwanego kosztów procesu w sytuacji, kiedy wskutek cofnięcia pozwu należało uznać, że przegrały one proces i obowiązane były zwrócić koszty celowe do obrony praw,

- art. 19 kpc poprzez pominięcie i nie uznanie, że niniejsza sprawa ma charakter o roszczenia pieniężne i wartość przedmiotu sporu wynosiła odpowiednio po 5400 zł wobec powódek,

- art. 102 ust 1-4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (dalej w skrócie - uksc) w zw. z art. 233 kpc i art. 6 kc poprzez jego zastosowanie wskutek błędnej oceny sytuacji powódek i zwolnienie powódek w całości z kosztów procesowych, w tym nie uznanie, że powódki wykazały swoje twierdzenia; zaś pominięcie art. 103 kpc i nie uznanie postępowania powódek za niewłaściwe,

- art. 328 §2 kpc poprzez nie wskazanie w uzasadnieniu postanowienia dokładnie na jakich dowodach z akt sprawy sąd oparł twierdzenia o trudnej sytuacji powódek.

Stawiając powyższe zarzuty strona pozwana domagała się zmiany zaskarżonego postanowienia w zaskarżonej części przez zasądzenie od każdej z powódek kwot po 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego oraz zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego.

Powódki wniosły o oddalenie zażalenia.

Sąd Okręgowy zważył:

Z materiału sprawy wynika, że do cofnięcia pozwów w sprawie doszło na skutek oświadczeń powódek zawartych w piśmie procesowym z dnia 30 lipca 2013r. złożonym w biurze podawczym Sądu Rejonowego w Opolu w dniu 31 lipca 2013r.

W aktach sprawy brak jest dowodu na doręczenie tego pisma stronie pozwanej. Jego kopia została również wszyta do akt (k 49).

Z treści art. 203 § 3 kpc wynika, iż w razie cofnięcia pozwu poza rozprawą o cofnięciu należy zawiadomić pozwanego, który może w terminie 2 tygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Dopiero upływ tego terminu umożliwi wydanie postanowienia o umorzeniu postępowania. (por. komentarz do art. 203 kpc Tadeusz Żyżnowski – Lex). W rozpoznawanej sprawie wskazana procedura nie została dochowana. Postanowienie o umorzeniu postępowania zawierające również rozstrzygnięcie o kosztach zastępstwa procesowego wydane zostało w sytuacji kiedy strona pozwana nie wiedziała, że pozew w sprawie został cofnięty. Nie miała w takiej sytuacji możliwości złożenia przewidzianego w art. 203 § 3 wniosku o przyznanie kosztów. Jej wniosek w tym przedmiocie zawarty w odpowiedzi na pozew ze względu na szczególnie wobec art. 109 kpc charakter przepisu art. 203 § 3 kpc nie był bowiem skuteczny.

Postanowienie dnia 19 listopada 2013 roku wydane zostało w takiej sytuacji w zaskarżonej części bez wniosku w tym przedmiocie.

Za taki wniosek uznać należy dopiero żądanie zasądzenia kosztów zastępstwa zgłoszone w zażaleniu. Wniosek ten podlegać winien rozpoznaniu w postępowaniu dwuinstancyjnym z możliwością zaskarżenia wydanego w wyniku jego rozpoznania postanowienia do Sądu II instancji. Przy jego rozpoznaniu rozważone winny zostać podniesione na jego uzasadnienie argumenty strony pozwanej.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie na podstawie art. 397 § 2w zw. z art. 386 § 4 kpc.